

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2549/2021
30.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Новосадска топлана“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Александар Бојков, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Станислав Животић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1582/20 од 26.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1582/20 од 26.01.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1582/20 од 26.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1582/20 од 26.01.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 3660/19 од 25.02.2020. године, којом је одржано на снази решење о извршењу тог суда Ив 1366/12 од 07.02.2012. године и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 93.540,00 динара. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Испитујући испуњеност услова за примену института изузетне дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је у виду имао садржину тражене судске заштите, правноснажну пресуду донету применом материјалног права на утврђено чињенично стање и разлоге на којима је заснована, као и садржину ревизије, па је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1 ЗПП.

Правноснажном пресудом је одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Новом Саду Ив 1366/12 од 07.02.2012. године којим је обавезан тужени на исплату износа од 423.506,24 динара по основу обрачуна дуга на име испоручене топлотне енергије за пословни простор у власништву туженог, применом члана 262 ЗОО. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом туженог не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова, о основаности тужбеног захтева, засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној. Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...87/18), Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог за извршење поднет је 06.02.2012. године. Вредност предмета спора побијаног дела је износ од 423.506,24 динара, што на дан подношења предлога представља динарску противвредност износа од 3.995,40 евра (1 евро=105,9984 динара).

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић